

mijmering

politiek

Ik heb niet veel met politiek, maar het gedoe rond de naderende Brexit volg ik met aandacht. Wat zullen die Engelsen balen van wat ze over zichzelf hebben afgeroepen. Ze zijn de risée van Europa, met hun besluiteloosheid, geschipper en geschreeuw. Maar wat een geweldig entertainment, daar in dat Engelse Lagerhuis. Hadden wij daar maar een béétje van in de Tweede Kamer.

Zeggen dat ik niks met politiek heb is eigenlijk onzin, ik realiseer me dat ik er wel degelijk aan doe. En niet alleen ik, maar iedereen! Gewoon vanwege het feit dat we allemaal altijd aan het onderhandelen zijn. Of het nou gaat over materiele, psychologische, ideologische of ethische vraagstukken, niemand laat zich graag de kaas van het brood eten, iedereen wil de ander van zijn of haar gelijk overtuigen. Dat kan actief of inactief, met de aantekening dat inactief een groter statement kan zijn dan actief. Mijn geliefde en ik waren deze week áctief op zoek naar een andere auto. Een aantal beslissingen werd eerst binnenskamers genomen, waarbij we met elkaar politiek bedreven, maar eenmaal daarmee klaar moesten we ons op het strijdtoneel van de grote wereld begeven: de showroom van het autobedrijf waar we vaste klant zijn.

Het glanzende blik imponeerde. Wij sloften er stiekem steeds verder vandaan, tot we in het onverwarmde gedeelte kwamen waar de wat meer betaalbare auto's zowat boven op elkaar gestapeld stonden. Het ging tóch om veel geld en daar was de vriendelijke verkoper zich gelukkig van bewust. We werden prettig te woord gestaan en kregen met tactvolle overtuigingskracht de voordelen van de diverse auto's opgesomd. Een voordeel bleek soms juist een nadeel te zijn en andersom, maar hoe je het ook wendde of keerde, een miskoop was niet mogelijk.

Toen ik politiek wilde gaan bedrijven over de prijs vertelde de verkoper ons dat hij de beste van de hele club was en er over zijn aanbod niet te onderhandelen viel. Ik heb het materieel, psychologisch, ideologisch en ethisch strak gespeeld, wat me zijn respect maar geen substantiële(re) korting opleverde.

Ik nam mijn verlies. Als goed politicus moet je ook weten wanneer te stoppen.

Marjolijn Sengers, 29 september 2019